

Høring av prekvalifiseringskriterier og auksjonsmodell for Sørilige Nordsjø II – innspill fra Fornybar Norge

Innledning

Fornybar Norge takker for muligheten til å gi høringsinnspill. Som første poeng vil vi berømme Olje- og energidepartementet for et solid og godt arbeid og takke for viktige avklaringer for havvindnæringen.

Vi har tatt utgangspunkt i departementets spørsmål, og besvart disse så langt vi har kunnet. I tillegg har vi lagt til egne momenter som etter vår mening er viktige å reise nå.

Om Fornybar Norge

Fornybar Norge (FbN) er en landsomfattende interesse- og arbeidsgiverorganisasjon for hele fornybarnæringen. Vi jobber for fornybare og bærekraftige energiløsninger som bidrar til å kutte klimagassutslipp og skape nye arbeidsplasser og inntekter for Norge. Vi har medlemmer i hele verdikjeden, inkludert fornybar energiproduksjon på land og til havs, nettselskaper, entreprenører, strømsalg, leverandører og rådgivere.

Hovedpunkter

- FbN er positive til tildeling basert på en kombinasjon av prekvalifikasjon og støttebehov
- Departementets forventning om utbygging av Sørilige Nordsjø II uten støttebehov synes urealistisk
- Kombinasjonsauksjon med skjult budgivning frarådes da dette vil kunne føre til spekulative bud hvor et utfall kan være at vinner av konkurransen ikke vil være i stand til å realisere prosjektet
- FbN er positive til en tosidig differansekontrakt som støtteordning.
- FbNs forslag er en tildeling hvor kvalitative kriterier og pris vurderes samlet i en åpen auksjon og uten en påfølgende lukket auksjon, altså mer som en anbudsprosess.
- Årlig gjennomsnittspris som referanse vil virke mot sin hensikt og bør erstattes av timespris (day ahead/spot) som referanse
- Tak på utbetalinger vil redusere kostnadseffektiviteten, øke risiko og som en konsekvens, behov for støtte for utbygger, og bør derfor unngås
- Gjennomføringsevne må tillegges stor vekt og er en forutsetning for en vellykket utbygging

- Samtidig er strenge krav til blant annet bærekraft, sameksistens og klimafotavtrykk viktig for å sikre at vi kommer riktig ut fra start
- Krav og kriterier må sikre aktørmangfold og effektiv konkurranse
- Utforming, vektning mellom kriteriene og hvordan evalueringen skal foregå må tydeliggjøres
- Der kravene innebærer for mange usikre elementer, bør det vurderes å gjøre om noen av kravene til bestått/ikke bestått
- Eventuell grunnrenteskatt må innføres forutsigbart og gjøres reelt nøytral

1. Tildelingsmodell (ref. pkt. 4 i høringsnotatet)

Departementet mener arealet på Sørlege Nordsjø II kan tildeles både med og uten støtte, dette er sannsynligvis urealistisk og vil etter FbNs syn blant annet kunne avhenge av om nettløsning skal inn i auksjonen. Departementets forslag med prekvalifisering, åpen auksjon, og til slutt lukket auksjon mellom to budgivere, er unødig kompleks og kan føre til spekulative bud med det mulige utfall at det vinnende prosjekt ikke kan leveres eller bare realiseres lengre frem i tid. Det er også vanskelig å se at det er behov for en avsluttende lukket auksjon i en så sterk konkurransesituasjon som synes å foreligge her. Vi anbefaler derfor at den lukkede auksjon droppes.

FbNs forslag er en tildeling hvor kvalitative kriterier og pris vurderes samlet i en åpen auksjon og uten en påfølgende lukket auksjon, altså mer som en anbudsprosess. Dette for å sikre at ikke-priskriteriene tillegges tilstrekkelig vekt, og unngå en "race to the bottom" effekt som gjør det vanskeligere å ivareta politiske mål om bl.a. bærekraft og lokale ringvirkninger. En slik anbudsprosess vil kunne være tidskrevende og må derfor settes opp og gjennomføres på en slik måte at man unngår at evaluering av tilbud og avklaring av mulige rettsfølgninger fra tapere i auksjonen fører til forsinkelser.

Gitt at det er en effektiv konkurranse gjennom auksjonen er det tvilsomt om en reservasjonspris har noe effekt. En for lav reservasjonspris vil kunne føre til urealistiske bud og et nødvendig "race to the bottom" og mest bekymringsfullt en manglende interesse for å delta i auksjonen.

Det pekes i høringsnotatet på at dersom myndighetene vurderer faren for at utvikler ikke gjennomfører prosjektet som vesentlig, drar dette i retning av differansekontrakt. Vi kan ikke se at valg av differansekontrakt som støttesystem alene sikrer at prosjektene gjennomføres. Etter vår forståelse er det to forhold som er særlig viktige for å unngå at prosjektene ikke gjennomføres eller vesentlig forsinkes:

- Prekvalifisering som sikrer at det er solide og kompetente aktører som byr. Samtidig må ikke kriteriene være slik at de unødig utelater gode aktører og dermed svekker konkurransen. Som pekt på under er de forslåtte erfaringskriteriene for Sørlege Nordsjø II urimelig og unødig smale og ekskluderende
- Det er viktig å søke å unngå budgivning som gjenspeiler en opsjon istedenfor en nøytral kostnads-, inntekts- og risikovurdering. Med opsjon mener vi et bud som bare tillater gjennomføring av prosjektet hvis økonomiske parametere utvikler seg gunstig eller nedsiderisiko i liten grad slår inn

2. Støtteordning (ref. pkt. 3)

FbN støtter prinsippet om at ny kraftproduksjon som hovedregel skal baseres på markedsvilkår og at støttemekanismer bare skal brukes hvis markedsutsettene og teknologikostnadene tilsier at det er nødvendig for å få utløst ønskede investeringer. Vår vurdering er at noe støtte vil være nødvendig for det første prosjektet på Sørilige Nordsjø II med tilkobling kun til Norge.

Vi er enig i at det er viktig at støttesystemet understøtter en samfunnsøkonomisk riktig installasjon og produksjon. FbN er positive til departements forslag om en differansekontrakt for Sørilige Nordsjø II med en kontraktsperiode på 15 år og som omfatter 1400 MW installert effekt. Vi er likevel kritiske til forslaget om å bruke årsoppløsning for referanseprisen for differansekontrakten. Dette svekker skjermingen fra markedsrisiko som ligger i differansekontrakt-ordningen, og med år som referansepris kan det bli stort avvik mellom de markedsforholdene som gjaldt i referansepris-perioden og de aktuelle markedsforholdene. Et annet vesentlig forhold er at havvindproduksjonen uansett i begrenset grad kan styres og det ligger en betydelig nedsiderisiko i at markedsprisen på kraft blir lav når det er høy havvindproduksjon. Denne risikoen må antas å øke ved økende installert kapasitet i området. Bruk av timespriser som referansepris gir meget god skjerming mot denne risikoen. En differansekontrakt basert på årspriser vil innebære langt høyere risiko og høyere budpriser for støtteordningen. Vi viser i denne sammenheng til Menon Economics rapport om Differansekontrakter, på vegne av Norwea, fra november 2022.

Velger en likevel å bruke årspris bør dette være løpende 12 måneder heller enn forrige hele kalenderår. I tillegg bør prisen være vindvektet, slik at perioder med høy vindkraftproduksjon vektet høyere i utregningen enn i perioder med lav vindkraftproduksjon.

Kort oppsummert om de alternative referansepris-modellene:

- Timespris (Day ahead/Spot) som referansepris:
 1. Styrke: Høy risikoavlastning, laveste subsidiebeløpet, veletablert og kan raskt implementeres
 2. Nedside: I teorien svake optimaliseringsinsentiver. I praksis vil vedlikehold utføres væravhengig og i liten eller ingen grad styres av prisbildet i kraftmarkedet.
- Gjennomsnittspris: I
 1. Styrke: I teorien gode optimaliseringsinsentiver
 2. Nedside: Høyt subsidiebehov pga markedseksposering
- Vindvektet gjennomsnitt:
 1. Styrke: I teorien gode optimaliseringsinsentiver
 2. Nedside: Subsidiebehov høyere enn (1), men lavere enn (2) pga beskyttelsen mot «kannibalisering»

Vi forstår ønsket om eller behovet for å sette et øvre tak for utbetalinger fra staten til produsent. Vi vil likevel advare mot å gjøre det på en måte hvor det er en reell fare for at betalingen gjennom differansekontrakten begrenses av denne bestemmelsen. En slik innretning kan være nyttig i et politisk perspektiv for planlegging av offentlige budsjetter og for forutsigbarhet i statens utgifter. Et tak på støttebeløpet anbefales ikke fra et samfunnsøkonomisk perspektiv. Dette vil i så fall i vesentlig grad redusere risikoavlastningen som ligger i differansekontrakten og vil kunne skape utfordringer i forhold til finansiering og trigge en vesentlig økning i budene for å kompensere for denne risikoen. Settes det et slik tak bør det settes så høyt at det vil slå inn kun

i ekstreme tilfeller og da bare i mindre grad bli en faktor aktørene må ta hensyn til i budgivningen, og det bør også være et netto tak som begrenser innbetalinger fra aktørene til staten symmetrisk med tak for utbetaling fra staten til aktørene.

FbN er positive til at det ikke utbetales støtte for timer der prisene er null eller negative. En slik bestemmelse vil selvsagt øke risikoen for aktørene, men det vil samtidig være en viktig mekanisme for å gi incentiver til å fremme en samfunnsøkonomisk lønnsom kraftproduksjon.

Indeksering av differansekontrakt-prisene er sentralt, særlig fordi det vil gå lang tid fra budrunde til prosjektene ferdigstilles. Vår vurdering så langt er at kan være fornuftig å bruke KPI-indeksering. Det vil i og for seg være mulig å lage indekser som er endra bedre tilpasset kostnadsmiksen i havvind, men KPI er en kjent og mye brukt indeks og vil gjøre indekseringen enkel og transparent og forstås godt av banker og investorer.

Ideelt sett bør det foreligge en differansekontrakt ifør utlysningen. Er ikke dette mulig må det i alle fall være et overordnet kontraktutkast som klart viser alle de viktigste parameterne som vil gjelde for differansekontrakten.

3. Prekvalifiseringskriterier (ref. vedlegg 2)

3.1 Generelt

En grunnforutsetning må være at tildelingsprosessen og kriteriene fremmer effektiv konkurranse og aktørmangfold. Prekvalifiseringen bør generelt kvalifisere konsortiene på gjennomføringsevne, ambisjonsnivå, metodikk og fremgangsmåter, og bidra til at de er forberedt på at strenge krav til bærekraft mm vil komme i konsesjonsvilkårene. Gjennomføringsevne må tillegges stor vekt og er en forutsetning for en vellykket utbygging. Samtidig mener vi at strenge krav til blant annet bærekraft, sameksistens og klimafotavtrykk er avgjørende for å sikre at vi kommer riktig ut fra start.

Kriterier bør være transparente og målbare. Dersom disse er uklare, kan det bli vanskelig å skille konkurrerende utbyggere fra hverandre. Kriterier bør være så konkrete at de ikke etterlater mye rom for skjønn, men noe bruk av skjønn fra forvaltningens side vil være vanskelig å unngå.

Vi etterlyser mer tydelighet, både i innhold, dokumentasjon, vektning og evaluering. Vi etterlyser også at krav og kriterier som stilles på dette steget i prosessen forplikter i senere steg, slik at det aktørene scores på blir fulgt opp gjennomgående. Vi ber om at myndighetene tydeliggjør hvordan krav og kriterier forplikter senere i prosessen.

En effektiv priskonkurranse, i kombinasjon med gjennomføringsevne er helt grunnleggende for en vellykket start på den norske havvindindustrien. Samtidig kan for stor vekt på pris, i kombinasjon med lavt støttenivå, gi et press på leverandørindustrien, slik at det blir vanskeligere for nye norske små og mellomstore bedrifter (SMBer) å etablere seg i havvind. Videre bør man unngå at viktige politiske mål innenfor bærekraft og lokale ringvirkninger med mer bli vektet for lavt i prekvalifiseringen.

Vi mener pris er godt ivaretatt i auksjonen, og at ikke-pris elementer bør kunne veie tyngre i prekvalifiseringen. Departementet må klargjøre hvordan vektningen mellom kriterier skal være, og hvordan departementet vil evaluere søknadene, også opp mot hverandre.

Dersom formålet med å stille krav ikke synes å oppnås, samtidig med at disse krever et stort arbeid for budgiver, bør kravene omformuleres. Vi kan særlig peke på krav 4B (SMBer).

Det stilles høye krav til modenhet på dette stadiet. Det må være en balanse mellom hva som er rimelig å pålegge selskapene av tidsbruk og kostnader. Det er viktig at krav som innebærer estimer gjøres tilstrekkelige realistiske. Her trengs mer avklaring i hvordan budene blir vurdert. Der kravene innebærer for mange usikre elementer, kan det vurderes å gjøre om noen av kravene til bestått/ikke bestått.

Vi mener det balansen mellom forpliktelse og fleksibilitet bør klargjøres. Utbygger må forpliktes av innmeldte konsept, men samtidig ha nok fleksibilitet med tanke på å kunne gjøre fornuftige tilpasninger i prosjektet underveis, for eksempel hvis teknologier endrer seg.

Det er viktig at kun de konsortier med gode forutsetninger for å levere får delta i auksjonen, samtidig som det legges til rette for en så omfattende og mangfoldig utvikling av leverandørkjeden som mulig.

3.2 Nærmere om kriteriene

3.2.1 Gjennomføringsevne (ref. pkt. 2)

Å tillegge gjennomføringsevne stor vekt er en forutsetning for en vellykket utbygging. Finansiell styrke (2A) og krav til egenkapital (2B) er viktige som minimumskrav (bestått/ikke bestått). For å sikre aktørmangfold og bevare aktørenes frihet til å finne billigst mulig finansiering, bør disse kriteriene ikke scores utover det som er nødvendig for å sikre et godt gjennomførbart prosjekt.

Intensjonen med erfaringskriteriene for Sørilige Nordsjø II er å sikre at prekvalifiserte konsortier kan levere et vellykket prosjekt. Ved å gjøre kriteriene for smale og spesifikke vil de utilsiktet utelukke konsortier som faktisk er i stand til å levere et prosjekt av tilstrekkelig kvalitet.

Kravene til HVDC-erfaring og eierskap (2D nr.2) er ekskluderende, og det er svært få av konsortiene som vil møte dette kriteriet. Kravet om havvinderfaring de siste 5 år (2D nr.1) er også et begrensende kriterium som vil utelukke sentrale aktører med mer enn tilstrekkelig erfaring og kompetanse til en vellykket realisering av et havvindprosjekt på Sørilige Nordsjø II.

Vår oppfatning er at havvinderfaring fra de siste fem årene ikke er en forutsetning for å levere et vellykket prosjekt. F.eks. vil kombinasjonen av mer tradisjonell offshoreerfaring og erfaring fra storskala fornybarprosjekter på land være tilstrekkelig for å kunne levere et vellykket havvindprosjekt. Dette gjelder også for HVDC-kabelen. Kompleksiteten ligger ikke i den eksakte teknologien, men i evnen til å drive komplekse offshore operasjoner eller komplekse energiprojekter med relevant sammenlignbare volum. Hvis hovedmålet er å velge konsortier som har levert prosjekter innenfor en gitt ramme, kan 'track records' fra sammenlignbare prosjekter være mer relevant som kriterier. Ved å bruke de foreslåtte erfaringskriteriene for å begrense antall konsortier i konkurransen, vil erfaring og kostnader i realiteten være de eneste relevante kriteriene. Ved å gjøre nylig havvinderfaring til en forutsetning, kan ingen nye selskaper få erfaring med havvindutvikling i Norge. Dette vil begrense antallet havvindutviklere, og dermed også utvikling av leverandører og bredden i oppbygging av den nye industrien. Dette vil være i strid med målene for havvindsatsningen, som nettopp er industriell utvikling og omstilling fra annen virksomhet til havvind, i tillegg til økt fornybar kraftproduksjon.

Også kraftsystemkompetanse, herunder erfaring med kraftmarkeds- og balansehåndtering bør tilleggs vekt under erfaringskriteriet. For å lykkes med havvindssatsningen framover og omstillingen fra olje og gass i offshoresektoren er det behov for store kommersielle aktører med erfaring fra kompliserte prosjekter som forholder seg til et krevende internasjonalt og transnasjonalt rammeverk i stadig utvikling. Deltagelse fra et bredt spekter av utviklere inkludert de med erfaring fra norsk olje- og gassindustri og kraftsektoren vil øke muligheten for at den norske leverandør- og havvindindustrien vil lykkes med å etablere seg internasjonalt.

Kraftmarkedsdimensjonen er også viktig og aktører med markeds- og handelskompetanse innen kraft vil kunne bidra til å redusere risikoen i havvindprosjektene. Dette gjelder både innenfor et differansekontrakt-regime hvor store kraftvolumer skal håndteres både før og etter utløpet av differansekontrakten, og for framtidige prosjekter hvor man eventuelt ikke eller bare i mindre omfang vil ha støttemekanismer. Slike aktører vil også bedre kunne utvikle et tilbud av egnede forsyningsavtaler (PPA) for industri, hydrogen og elektrifiseringsprosjekter med basis i den nye kraftproduksjonen.

Vi mener derfor at det er grunnlag for å inkludere erfaring fra markedshåndtering av større kraftvolum som relevant utfyllende kriterium på erfaring. Aktører med vesentlig markeds- og handelskompetanse innen kraft vil kunne optimalisere og redusere risikoen i håndtering av kraftproduksjonen fra havvindprosjektene ut over det som følger av støttetideling, selv når dette er en CfD. Slike aktører vil også lettere kunne utvikle og tilby egnede avtaler for å forsyne industri, hydrogen og elektrifiseringsprosjekter med basis i den nye kraftproduksjonen.

Vi foreslår derfor å legge til følgende minstekrav i 2D (Erfaring): *“Erfaring fra kraftomsetning på spotmarkedet, terminmarkedene og evt. fysiske markeder på Nordpool / Nasdaq, evt tilsvarende markeds plasser i andre kraftmarkeder.”*

3.2.2 Bærekraft (ref. pkt. 3)

FbN er svært positive til at bærekraft er med i prekvalifiseringskriteriene. Koblingen mellom bærekraft, innovasjon og kostnadsreduksjoner kan bli en nøkkel til norsk havvindsuksess. Den mest bærekraftige og lønnsomme kiloen med stål er den du ikke bruker, fordi du har funnet en bedre løsning.

På dette stadiet i prosessen, er det viktig å ha med seg at de som regel ikke vil ha tatt endelige konseptvalg eller valgt leverandører. Det bør derfor være en føring at man ikke pålegger næringen krav som kan vise seg å bli mindre relevante i en eventuell videre prosess. I tillegg må det være en fleksibilitet til å tilpasse og optimalisere prosjektet mtp blant annet teknologiutvikling underveis. Det bør heller ikke pålegges mer-arbeid utover det som er strengt nødvendig. Kriteriene skal være klare, objektive og legge til rette for utvikling av leverandørindustrien.

Det bør i utformingen legges vekt på hva myndighetene ønsker å oppnå. Viktig i denne sammenheng er at havvind på sikt skal være tilnærmet uten ulemper for miljø og marin økologi, at den skal ha lave klimagassutslipp i hele verdikjeden, videre at den har et godt samspill med andre næringer, og at grunnleggende krav til sosiale forhold og eierstyring overholdes av aktørene.

Vi anbefaler at bærekraft gis tilstrekkelig vekt. Aktøren må vise at utbyggingen gjøres på en måte som tar vare på natur og kutter utslipp i hele verdikjeden. Vi mener hovedsakelig at kriteriene på bærekraft er godt utformet, men vi savner eget kriterium på natur og miljø, utover det som nevnes under kriteriet om sameksistens. Vi anbefaler at det legges til et eget kriterium på natur og miljø.

Klimafotavtrykk (3A)

Når det gjelder krav til å rapportere på klimafotavtrykk, mener vi det er for mange usikre elementer som inngår i det å beregne/anslå CO₂-avtrykk pr kWh. Vi mener kriteriet er svært viktig, men anbefaler at myndighetene heller på dette stadiet krever at utbyggerne skal levere en forpliktende plan for hvordan de vil etterspørre og anskaffe et prosjekt med lavest mulig klimafotavtrykk i hele verdikjeden. I konsesjonsvilkårene vil det være mer naturlig å stille konkrete krav til CO₂/kWh. Subsidiært bør kriteriet gjøres om til bestått/ikke bestått.

Arealeffektivitet (3D)

Arealeffektivitet må stå sentralt som tema i utviklingen av norsk havvind, også i de første prosjektene. Det må gjøres en grundig avveining mellom hensynet til optimal produksjon fra havvind på et gitt område, og hensynet til å båndlegge minst mulig areal med tanke på særlig fiskeri og miljø- og naturforhold. Når det gjelder kriteriet om arealeffektivitet mener vi det trengs en klargjøring mtp. hvordan dette skal vurderes og vektet, og om det er et hensiktsmessig kriterium på dette stadiet i prosessen.

Forslag til nytt kriterium 3E Natur og miljø:

- "Redegjøre for miljøinnovasjon som på dette stadiet vurderes egnet til å kompensere for negative virkninger for fugl, marine organismer og det marine økosystemet. Effektene av de foreslåtte innovasjonene skal kunne kvantifiseres når det skaleres opp til et prosjekt i kommersiell skala."
- "Dokumentere eventuelle samarbeid med kompetansemiljøer som jobber for å redusere påvirkning fra havvind på marine organismer og det marine økosystemet, eller eventuell erfaring med dette fra lignende energiprojekter."

4. Grunnrenteskatt (ref. pkt. 2.9)

I Høringsnotatet kommer det fram at departementet mener det ikke er grunnlag for å innføre grunnrenteskatt på havvind nå. Dette synes å åpne for at det kan bli innført grunnrenteskatt på et senere tidspunkt dersom de økonomiske forutsetningene skulle bli endres. Kombinert med at grunnrenteskatt for landvind nå innføres uten forutgående utredning og skal omfatte også investeringer som allerede er gjort skapes derfor en usikkerhet for investorer i havvind om fremtidige endringer i beskatningen av vindkraft til havs. Fornybar Norge vil gjerne bidra konstruktivt til utformingen av eventuelle særskatter som grunnrenteskatt for havvind. Det er viktig at en eventuell grunnrenteskatt for havvind virker nøytralt og innføres på en forutsigbar måte etter grundig utredning og bred involvering.

5. Andre forhold

Miljøundersøkelser

Myndighetene bør starte opp relevante miljøundersøkelser av både bunnforhold, marint liv og fugleliv så snart som mulig, for å sikre et best mulig kunnskapsgrunnlag. Aktøren som vinner konkurransen om støtte, dekker kostnadene.

Konsortier og konkurranseforhold (ref. pkt. 2.11)

Vi anbefaler beskrivelsen av konkurransereglene nyanseres. Den konkurranserettslige vurderingen av mulig samarbeid i konsortier som departementet har lagt til grunn i høringsnotatet avsnitt 2.11 er etter vår oppfatning ikke i tråd med det gjeldende regelverket. I tillegg mener vi at formuleringen skaper unødvendig usikkerhet knyttet til lovligheten av å samarbeide om utbygging av vindkraftprosjekter. FbN foreslår at departementet i stedet fremholder kort at aktørene har et selvstendig ansvar for å påse at samarbeidet er i tråd med konkurranselovgivningen, uten at departementet går inn i selve lovlighetsvurderingen.

Fornybar
Norge

Alternativt bør departementet fremheve at samarbeidets tyngdepunkt og graden av integrasjon har betydning for den konkurranserettslige vurderingen og klassifiseringen av samarbeidet. Innlevering av et felles bud på arealtildeling er kun et innledende steg med mulig etterfølgende søknad om konsesjon, som så vil danne grunnlaget for samarbeidets egentlige formål, felles produksjon og eventuelt felles salg av strøm. Den konkurranserettslige vurderingen bør derfor følge retningslinjene for denne type samarbeidsformer, inkludert mulige gruppefritak, framfor de svært strenge og lite nyanserte vilkårene for prosjekt/anbudssamarbeid som det synes å ligge til grunn for redegjørelsen i avsnitt 2.11. Samarbeid om å inngi tilbud i en auksjonsprosess er kun et innledende steg for å kunne å kunne operere i markedet og innebærer dermed ikke felles prissetting i et salgsmarked. Samarbeidet kan derfor ikke sammenliknes med anbudssamarbeid. I den grad man skulle snakke om et marked, minner dette uansett mer om et innkjøpssamarbeid, som normalt ikke vil være et problem etter konkurranseloven. Det er avgjørende å vurdere avtalens virkninger på konkurransen, ettersom samarbeid som vi står overfor her ikke nødvendigvis er i strid med konkurranseloven § 10 første ledd.

Nett (ref. punkt 2.8)

Flere forhold i havvindnettet er fortsatt uavklart. Dette gjelder bl.a. roller i havvindnettet, regulering av anleggsbidrag og tariffing mv. samt forholdet til videre utvikling av et Nordsjønett og tilknytning av flere havvindprosjekter. Dette er viktig for investeringene som skal gjøres i den første fasen, og ikke minst for videre utbygging og regjeringens langsiktige havvindambisjoner.

Vennlig hilsen
Fornybar Norge

Åslaug Haga
Adm. direktør